

ת"פ 13411/12/12 - מדינת ישראל נגד נג'מה, מוחמד תמימי, חסן אבו הדואן, אלבור נג'מא בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13411-12-12 מדינת ישראל נ' אבו נג'מה ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. נגדים אבו נג'מה ע"י עו"ד חוסיין איוב
2. מוחמד תמימי
- ע"י עו"ד מאהר חנא
3. חסן אבו הדואן ע"י עו"ד וסים דראושה
4. אלבור נג'מא בע"מ

הנאשמים

גזר דין

מבוא

הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות שונות על פקודת מס הכנסה וחוק מס ערך מוסף (להלן: הפקודה וחוק מע"מ), שעיקרן הפצת חשבוניות פיקטיביות ושימוש בהן, ועבירות נלוות. נאשמים מס' 1, 2 ו- 4 הורשעו על פי הודאותיהם של נאשמים מס' 1 ו- 2. נאשם מס' 3 כפר במיוחס לו והורשע לאחר שמיעת ראיות.

ואלו העובדות:

נאשמת מס' 4 (להלן: **החברה**), היא חברה פרטית, אשר על פי האמור במסמכיה הוקמה על מנת לעסוק בעבודות בניה שונות.

נאשם מס' 1 (להלן: **אבו נג'מה**) היה מנהלה של החברה ובעל השליטה בה, מיום 1.5.2005 ועד ליום 24.1.2006.

נאשם מס' 2 (להלן: **תמימי**) היה מנהלה של החברה ובעל השליטה בה, מיום 24.1.2006 ועד לחודש יולי שנת 2008.

נאשם מס' 3 (להלן: **אבו הדואן**) עבד בין חודש אוגוסט 2005 ועד יולי 2008 כקבלן ביצוע עבודות בניה שונות.

האישום הראשון:

במהלך התקופה שמיום 1.5.2005 ועד ליום 24.1.2006 סיפק אבו נג'מה לשלושה עוסקים שונים 16 חשבוניות פיקטיביות שם החברה, בסכום כולל של כ- 450,000 ש"ח, מבלי שהחברה ביצעה כל עסקה עם אותם עוסקים, וזאת

במטרה לסייע למקבלי החשבוניות הפיקטיביות להתחמק מתשלום מס.

במהלך אותה התקופה, השתמשו אבו נג'מה והחברה ב- 14 חשבוניות פיקטיביות של שני עוסקים שונים, בסכום כולל של כ- 5 מיליון ש"ח לצורך ניכוי מס תשומות בו היתה חייבת החברה וכללו את החשבוניות האמורות בספרי החברה, למרות שלא ביצעו כל עסקה עם אותם עוסקים.

בשל כך, הורשעו אבו נג'מה והחברה בעבירות הבאות:

16 עבירות של הוצאת חשבונית מס ללא היתר, מעשי מרמה ותחבולה (3 עבירות לפי פקודת מס הכנסה ו- 30 עבירות לפי חוק מס ערך מוסף), ניהול פנקסי חשבוניות כוזבים (3 עבירות לפי פקודת מס הכנסה ו- 30 עבירות לפי חוק מס ערך מוסף), 14 עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין ו- 9 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת.

האישום השני

במהלך התקופה שמיום 24.1.2006 ועד חודש יולי שנת 2008 סיפק תמימי לשלושה עוסקים שונים 57 חשבוניות פיקטיביות שם החברה, בסכום כולל של כ- 4 מיליון ש"ח, וזאת מבלי שהחברה ביצעה כל עסקה עם אותם עוסקים, וזאת במטרה לסייע למקבלי החשבוניות הפיקטיביות להתחמק מתשלום מס.

במהלך אותה התקופה, השתמשו תמימי והחברה ב- 9 חשבוניות פיקטיביות של עוסק אחד, בסכום כולל של 3.5 מיליון ש"ח, לצורך ניכוי מס תשומות בו היתה חייבת החברה וכללו את החשבוניות האמורות בספרי החברה, למרות שלא ביצעו כל עסקה עם אותו עוסק.

בשל כך, הורשעו אבו נג'מה והחברה בעבירות הבאות:

57 עבירות של הוצאת חשבונית מס ללא היתר, מעשי מרמה ותחבולה (3 עבירות לפי פקודת מס הכנסה ו- 66 עבירות לפי חוק מס ערך מוסף), ניהול פנקסי חשבוניות כוזבים (3 עבירות לפי פקודת מס הכנסה ו- 66 עבירות לפי חוק מס ערך מוסף), 9 עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין ו- 6 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת.

האישום השלישי

במהלך התקופה שבין חודש אוגוסט שנת 2005 ועד יולי 2008, ביצע אבו הדואן באופן עצמאי עבודות בניה ושיפוצים עבור חברת גיא סלנסקי בע"מ (להלן: **חברת סלנסקי**) ועבור עסקו הפרטי של מר גיא סלנסקי (להלן: **סלנסקי**).

על מנת להתחמק מתשלום מסים על הכנסותיו האמורות, אבו הדואן לא הודיע לפקיד השומה על עבודתו ולא נרשם כעוסק במע"מ. כמו כן, אבו הדואן סיפק לסלנסקי 29 חשבוניות של החברה כנגד העבודות אותן ביצע, בסכום כולל של 1,587,153 ש"ח למרות שלחברה לא היה כל קשר לביצוע העבודות.

בשל מעשיו אלה הורשע אבו הדואן ב- 29 עבירות של הוצאת חשבונית מס ללא היתר, 4 עבירות של מעשי מרמה ותחבולה (לפי פקודת מס הכנסה) ואי רישום (עבירה לפי חוק מע"מ).

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות אותן עברו הנאשמים, לכך שהעבירות נעברו לאורך תקופה והסבו נזק כספי ניכר לקופת המדינה ולצורך להרתיע מפני ביצוע עבירות דומות. עוד הפנה לנסיבותיהם של הנאשמים ובהן עברם הפלילי. לאור אלה ביקש להשית עליהם עונשי מאסר בפועל וקנסות כבדים. בענין גובה הקנס הפנה ב"כ המאשימה לכך שניתן להשית קנס בשיעור של עד פי ארבעה מסכומי החשבוניות.

ב"כ נאשם מס' 1 (אבו נג'מה) התייחס לכך שאדם בשם מוסא, אשר לדבריו היה "המחולל של כל אותה שרשרת חשבוניות" כלל לא הועמד לדין. לדבריו, העבירות אותן עבר נאשם מס' 1 נועדו לאפשר לבצע עבודות לעמותת "עטרת כהנים" ולו היו הנאשם מבצע את העבודות ללא שימוש בחשבוניות פיקטיביות "ניתן היה לראות את הנאשמים על גרדום בחוצות העיר".

לאור אלה ביקש להמנע מהשתת עונש מאסר על נאשם מס' 1.

ב"כ נאשם מס' 2 (תמימי) התייחס בעיקר לנסיבות חייו הקשות, העולות מתסקיר שירות המבחן, וביקש לתת להן את מלוא המשקל. עוד התייחס לכך שגובה הקנס לו עתרה המאשימה עולה במידה ניכרת על הנהוג בפסיקה.

ב"כ נאשם מס' 3 (אבו הדואן) הפנה לחלוף הזמן מאז המעשים ולכך שלא היה לנאשם מס' 3 קשר עם יתר הנאשמים ולכך שהמעשים נעשו כולם כלפי סלנסקי. לאור זאת ביקש להמנע מלהשית על נאשם מס' 3 עונש מאסר.

ב"כ הצדדים הגישו פסיקה שונה לתמיכה בעמדותיהם.

מתחם העונש - אישום ראשון - אבו נג'מה

על פי עובדות האישום, אבו נג'מה עסק בהפצת חשבוניות פיקטיביות של החברה לעוסקים אחרים, על מנת שאלו ינכו באמצעות החשבוניות מס תשומות שלא כדין. על מנת שלא לשלם את המס הכלול בחשבוניות אותן הפיץ, וכן על מנת שלא לשלם מס בגין חשבוניות אחרות אותן הוציא, השתמש אבו נג'מה בחשבוניות פיקטיביות אותן קיבל מאחרים. מהאישום עולה, כי מאחורי כל הפעילות החשבונאית לא היתה שום פעילות עסקית ממשית.

טענותיו של בא כוחו של אבו נג'מה, כי החשבוניות נדרשו על מנת לאפשר לבצע עבודות לעמותת עטרת כהנים אינן עולות מעובדות כתב האישום ולא מן הראיות. גם לו הייתי מקבל את ההנחה שקבלן כלשהו ביצע עבודות בעבור עמותה זו או אחרת וחשש כי יודע ברבים שבצע את העבודות, עדיין לא ראיתי שום קשר החשש של אדם אחר מפני ביצוע העבודות ובין העובדה שאבו נג'מה סיפק לו חשבוניות פיקטיביות. בודאי שאין קשר בין ביצוע עבודות עבור עטרת כהנים על ידי אדם אחר ובין שימוש של אבו נג'מה בחשבוניות פיקטיביות לצורך ניכוי מס תשומות בו היתה החברה חייבת. לשימוש בחשבוניות פיקטיביות והפצתן יש מניע אחד ויחיד, והוא תאוות בצע ורצון להתחמק מתשלום מס. לא מצאתי ממש בכל יתר ההסברים האחרים.

מעובדות האישום עולה, כי אבו נג'מה הפיץ 16 חשבוניות פיקטיביות של החברה בסכום כולל של כ- 450,000 ש"ח, אשר סכום המס הגלום בהן הוא כ- 63,000 ש"ח[1]. כן עולה כי הוא השתמש ב- 14 חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של כ- 5 מיליון ש"ח, לצורך ניכוי מס תשומות של כ- 700,000 ש"ח.

שני ערכים מוגנים נפגעו בשל מעשים אלו, ערך השוויון בנטל המס וערך הפגיעה בקופה הצבורית. המעשים גרעו מן הקופה הצבורית סכום ניכר, של כ- 760,000 ש"ח. עד היום אבו נג'מה לא שלם את חובו לקופה הצבורית, ומכל בחינה

מדובר בחוב אבוד.

מלבד חומרת העבירות ופגיעתן בערכים מוגנים חשובים, מדובר בעבירות אשר הפתוי לבצען גדול, בצדן רווחים גבוהים וסיכויי התפיסה נמוכים. לפיכך יש מדיניות ענישה ראויה אמורה להרתיע נאשמים מבצוע עבירות דומות.

פסיקה עקבית קובעת, כי בעבירות דומות יש להחמיר עם העבריינים לשם הרתעה, בשל הקלות שבביצוע העבירות והקושי לאתר את מבצעה. בפסיקה ניתן דגש על הערך החברתי העומד בבסיס החובה לשלם מסים ולשאת בנטל הכללי ועל הפגיעה החברתית והכלכלית הנגרמות כתוצאה מהן. כן נפסק לא אחת, כי לנסיבותיו האישיות של העבריין יש משקל נמוך. ר' למשל רע"פ 5060/04, הגואל, רע"פ 4791/08, כהן, רע"פ 7450/09, רע"פ 2843/11, אבו עיד, עפ"ג 2444-03-11, ג'בר, רע"פ 7790/13, חיים, רע"פ 1866/14, אופיר זקן ועוד, רע"פ 5064/14, רבחי נתשה נ' מדינת ישראל, רע"פ 3995/15, יאסר זלבאני.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין 10 חודשים ועד 36 חודשים ועונשים נלווים.

מתחם העונש - אישום שני - תמימי

מעובדות האישום השני עולה, כי תמימי הפיץ 57 חשבוניות פיקטיביות של החברה בסכום כולל של כ- 4 מיליון ש"ח, אשר סכום המס הגלום בהן הוא כ- 550,000 ש"ח. כן עולה הוא השתמש בחשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של כ- 3.5 מיליון ש"ח, לצורך ניכוי מס תשומות של כ- 480,000 ש"ח.

לכאורה, ניתן היה להשוות בין עניינו של תמימי לענינו של אבו נג'מה, שכן עובדות האישום ביחס לשניהם דומות, וגם סכומי המס אותו גזלו מקופת המדינה אינם רחוקים. עם זאת, תמימי העיד לפני במסגרת משפטו של נאשם מס' 3, אבו הדואן. הרושם אשר התקבל לגביו היה, כי מדובר באדם דל, שלא לומר יותר מכך, אשר הופעל על ידי אחרים, בעוד התועלת אותה הפיק בעצמו מביצוע העבירות היתה נמוכה, ביחס למעורבים אחרים בתיק.

אבהיר, כי לא אתן כל משקל לחובתו של אבו נג'מה לקביעות אותן קבעתי במסגרת הכרעת דינו של אבו הדואן, שכן אבו נג'מה לא היה צד לדיון בשלב זה, ולא נתנה לו הזדמנות להתגונן. עם זאת, הקביעות האמורות פועלות לזכותו של תמימי, ועל כן אביאם בחשבון בקביעת מתחם העונש בענינו, למרות שנקבעו ביחס לאבו הדואן.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום השני הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין 8 חודשים ועד 30 חודשים ועונשים נלווים.

מתחם העונש - אישום שלישי - אבו הדואן

לאורך תקופה של כשלוש שנים אבו הדואן ביצע עבודות, כקבלן עצמאי, בעבור סלנסקי, מבלי שנרשם כעוסק ודיווח לרשויות על פעילותו. לאורך תקופה זו סיפק אבו הדואן לסלנסקי 29 חשבוניות מס של החברה, בסכום כולל של כ- 1.6 מיליון ש"ח, אשר סכום המע"מ הכלול בהן הוא 214,527 ש"ח - וכל זאת על מנת להתחמק מתשלום מסים על הכנסותיו ורווחיו.

בהכרעת הדין נקבע, כי אבו הדואן פעל בתחכום לשם השגת החשבוניות, ואגב כך ניצל באופן ציני ומחושב את דלותו

וחולשתו של תמימי, וכן נעזר באבו נג'מה, על מנת להסתיר את חבות המס שלו מעיני הרשויות.

בשים לב לפסיקה המצוטטת למעלה ביחס לחומרתן של עבירות המס ושיקולי הענישה הכלליים ביחס אליהן, ולאור נסיבות המקרה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין 10 חודשים ועד 36 חודשים ועונשים נלווים.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירות

חלוף הזמן

ההליכים בתיק זה התמשכו עת ארוכה - והדבר קרה בשל "מאמץ משותף" של המאשימה והנאשמים.

למרות שפעולות החקירה האחרונות בוצעו בסוף שנת 2008, כתב האישום הוגש ארבע שנים אחר כך, בדצמבר 2012 - וענין זה נקף לחובת המאשימה.

מנגד, לאחר הגשת כתב האישום, הנאשמים תרמו רבות להתארכות ההליכים:

זמן רב חלף עד אשר אותרו נאשמים מס' 2 ו-3 ועד אשר הוסדר יצוגם.

נאשם מס' 2 התייצב לדיונים בצורה חלקית ביותר, ולא התקיים ולו דיון אחד, אליו התייצב בשעה היעודה. בשל כך הוצאו נגדו מספר צווי הבאה וההליכים נגדו הותלו וחודשו. גם נאשם מס' 1 נעדר מדיונים רבים ללא הצדקה וגם נגדו הוצאו מספר צווי הבאה.

רק ביום 1.6.14 התקיים הדיון הראשון בו נכחו שלושת הנאשמים בבית המשפט, ורק ביום 19.10.14 התייצבו שלושת הסניגורים אשר יצגו אותם (אך הנאשמים עצמם לא התייצבו).

עיכוב נוסף נגרם בשל החלפת יצוגם של נאשמים מס' 1 ו-3. בין היתר, מועד הוכחות שנקבע ליום 6.5.16 בוטל, משום שהסניגור אשר יצג אז את נאשם מס' 1 הושעה מלשכת עורכי הדין.

למעשה, הדיון הראשון בו נוצרה "מסה קריטית", של שלושת הנאשמים ובאי כוחם יחדיו בבית המשפט, היה ישיבת הוכחות אשר התקיימה ביום 21.12.15 (וגם לישיבה זו התייצב נאשם מס' 2 באיחור של שלוש שעות). בדיון זה הגיעו הצדדים להסדר דיוני עם נאשמים מס' 1, 2 ו-4 ונשמעו עדויות רק בענינו של נאשם מס' 3.

משכך, אתייחס רק לחלוף הזמן שבין ביצוע העבירות להגשת כתב האישום, ולא לתקופה שחלפה מאז הגשת כתב האישום, שכולה נובעת בשל התנהלותם של הנאשמים.

הסרת מחדלים

שלושת הנאשמים לא הסירו את מחדליהם וחוב המס שלהם עודו קיים. לאור חלוף הזמן מאז העבירות, נראה כי מדובר בחוב אבוד. בעבירות מסים, הביטוי הראשון לחרטתו של נאשם, הוא תשלום חוב המס והטבת הנזק אותו גרם לקופה הציבורית.

נסיבות אישיות של הנאשמים

נאשם מס' 1 - אבו נג'מה

אבו נג'מה יליד 1980. נשוי ואב לארבעה. לחובתו מספר הרשעות בעבירות אלימות ורכוש, אשר האחרונה בהן נעברה בשנת 1999. כמו כן לחובתו מספר הרשעות בעבירות תעבורה חמורות, ובהן נהיגה בפסילה ונהיגה בשכרות, בגין נדון למספר מאסרים.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי אבו נג'מה אינו מקבל אחריות למעורבותו העבריינית ולקשייו, אלא מבטא תפיסה קרבנית. עוד עולה, כי אבו נג'מה לא קיבל אחריות למעשים בהם הורשע, אלא טען כי פעל כדין ויתכן שאחרים זייפו את חתימותיו.

להערכת שירות המבחן, אמנם אבו נג'מה מגלה מוטיבציה לתפקוד תקין, אך קיים סיכון להשנות התנהגות עבריינית מצידו. לאור זאת, המלצת שירות המבחן היא להשית על אבו נג'מה עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות.

נאשם מס' 2 - תמימי

תמימי יליד 1986 רווק. לחובתו מספר הרשעות קודמות, בעבירות סמים, אלימות, איומים, הפרעה לשוטר ועוד, בגין ריצה מספר מאסרים בפועל וכן נדון למאסרים מותנים.

מתסקיר שירות המבחן עולה תמונה קשה: תמימי גדל בתנאים קשים, של דלות ועזובה ובגיל ארבע הועבר למשפחת אומנה. בהיותו בן עשר, עזב את משפחת האומנה וחי ברחוב, עד גיל 12, אז הועבר למעון נעול ומשם עבר למספר מסגרות חוץ ביתיות. נסיבות חייו הקשות של תמימי הובילו אותו אל חיי הפשע. למרבה הצער נראה, כי הדפוסים העברייניים מושרשים אצלו באופן עמוק.

תמימי קיבל בפני שירות המבחן אחריות חלקית למיוחס לו: תמימי אמנם הודה בכך שאפשר לאחרים לעשות שימוש בשמו, בעבור תמורה כספית, אך גילה "יחס מטשטש וממעט" ביחס לעבירות, מבלי לגלות תובנה לנזקים אשר נגרמו על ידו.

עוד עלה מהתסקיר, כי תמימי מתקשה לגלות אחריות למעורבותו העמוקה בפלילים ואינו מגלה כל אמפתיה לנפגעי העבירות אותן הוא מבצע. כמו כן, תמימי לא שיתף פעולה עם שירות המבחן בנסיון לשלבו בהליך טיפולי. לאור אלה, שירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינו.

נאשם מס' 3 - אבו הדואן

אבו הדואן יליד 1969. אין לחובתו הרשעות רלוונטיות.

בשונה מתמימי ואבו נג'מה, אבו הדואן לא קיבל אחריות למעשיו אלא כפר והכרעת הדין בעניינו ניתנה לאחר שמיעת עדויות. לא אחמיר עם אבו הדואן בשל כך, שהרי זכותו של נאשם היא לעמוד על חפותו. ועם זאת, הודאה וקבלת אחריות הן נסיבות מקלות משמעותיות, אשר אינן מתקיימות בענינו.

ועם זאת אציין, בהקשר זה, כי ניהול ההוכחות על ידי בא כוחו של אבו הדואן היה ענייני ויעיל, תוך מיקוד המחלוקות

והסכמה על הגשת חומר ללא חקירת עדים. נקודה זו תזקף לזכותו של אבו הדואן.

כפי שציינתי בהכרעת הדין, מדובר באדם נבון ובעל יכולות, אשר בשונה מתמימי, יכול היה לפרנס את עצמו בכבוד, אך בחר לבצע את העבירות בהן הורשע משיקולים כלכליים קרים, תוך מודעות מלאה למשמעות מעשיו.

דין והכרעה

לזכותו של אבו נג'מה זקפתי את הודאתו והעובדה כי חלף זמן ניכר, כ- 17 שנה, מאז הרשעתו האחרונה. לחובתו זקפתי את העובדה שאין זו הסתבכותו הראשונה בפלילים וכי המחדל לא הוסר, וחובו לרשויות הוא בגדר חוב אבוד.

לאור אלה ראיתי להשית על אבו נג'מה עונש הנמצא בצידו הבינוני של מתחם העונש ההולם.

לזכותו של תמימי זקפתי את הודאתו בעבירות ואת נסיבות חייו הקשות עד מאוד. עוד הבאתי בחשבון את העובדה שהרווח הממשי אותו הפיק מביצוע העבירות לא היה רב, והתמצה בקבלת סכומי כסף לא גדולים וככל הנראה גם שכירת דירה בעבורו.

לחובתו זקפתי את עברו המכביד, המלמד כי פגיעה ברכוש הזולת היא דרכו. כן זקפתי לחובתו העדר נכונות לשנות את דרכיו ולהפוך לאדם יצרני. כמו כן המחדל לא הוסר, וחובו לרשויות הוא בגדר חוב אבוד.

לאור אלה ראיתי להשית על תמימי עונש הנמצא בצידו הבינוני של מתחם העונש ההולם.

לזכותו של אבו הדואן זקפתי את עברו הנקי.

לחובתו זקפתי העדר מוחלט של קבלת אחריות או הבעת חרטה על מעשיו. כמו כן המחדל לא הוסר, וחובו לרשויות הוא בגדר חוב אבוד.

לאור אלה ראיתי להשית על אבו הדואן עונש הנמצא בצידו הבינוני של מתחם העונש ההולם.

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם מס' 1 - נדים אבו נג'מה

- א. חמשה עשר חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 1.8.16.
- ב. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מסים שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מסים שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. קנס בסך 75,000 ש"ח או שמונה חודשי מאסר תמורתו.

נאשם מס' 2 - מחמד תמימי

- א. ארבעה עשר חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 15.9.16

עמוד 7

- ב. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מסים שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מסים שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. קנס בסך 25,000 ש"ח או ארבעה חודשי מאסר תמורתו.

נאשם מס' 3 - חסן אבו הדואן

- א. שמונה עשר חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 1.8.16.
- ב. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מסים שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מסים שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. קנס בסך 50,000 ש"ח או שבעה חודשי מאסר תמורתו.

הנאשמים יתאמו את כניסתם למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבלו הנאשמים הנחיה אחרת, עליה להתייבב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' סיוון תשע"ו, 14 יוני 2016, במעמד הצדדים.

[1] בכתב האישום המתוקן סכומי החשבוניות הופחתו ביחס לכתב האישום המקורי בכ- 20%-30% וצוינו בהם סכומים מקורבים ("כ- 450,000"). סכומי המע"מ שבכתב האישום המקורי לא הופחתו בהתאמה, ועל כן הפתתי במסגרת גזר הדין את סכומי המס באותו שיעור שהופחתו סכומי החשבוניות.